

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Monika Koba (sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa "L." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w L.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 marca 2016 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 31 marca 2015 r.,

- 1) uchyla zaskarżone postanowienie,**
- 2) pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie
w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 marca 2015 r. Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 373 k.p.c. odrzucił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 20 maja 2014 r. Stwierdził, że Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 23 października 2014 r. oddalił wniosek powódki o zwolnienie od opłaty od apelacji, że postanowienie to zostało doręczone pełnomocnikowi powódki w dniu 29 października 2014 r. oraz że należna opłata została uiszczona w dniu 6 listopada 2014 r. Doręczenie postanowienia o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych profesjonalnemu pełnomocnikowi powódki, który wniósł apelację, zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn.tekst.: Dz.U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.) aktualizowało obowiązek uiszczenia opłaty od apelacji - bez odrębnego wezwania - w terminie do 5 listopada 2014 r. Opłacenie apelacji z jednodniowym uchybieniem tego terminu skutkowało jej odrzuceniem.

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie, podnosząc, że w dniu 5 listopada 2014 r. uiściła opłatę od apelacji przelewem bankowym, co jest równoznaczne z wniesieniem opłaty do sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uiszczenie opłaty sądowej w drodze przelewu bankowego jest operacją złożoną, obejmującą różne czynności, z których każda może być podjęta w innej chwili (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 r., V CZ 40/08, nie publ.). Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, dla dochowania terminu do uiszczenia opłaty sądowej w formie bezgotówkowej decydująca jest data złożenia polecenia przelewu w banku, a nie data uznania rachunku bankowego właściwego sądu, jeżeli przelew w dniu jego przyjęcia przez bank lub w terminie przewidzianym do uiszczenia opłaty miał dostateczne pokrycie pieniężne, a złożone polecenie zostało rzeczywiście dokonane (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2015 r., II CZ 29/15, nie publ., z dnia 21 stycznia 2015 r., IV CZ 96/14, OSP 2015, nr 12, poz. 119 oraz z dnia 25 czerwca 2003 r., III CZP 28/03, OSNC 2004, nr 5, poz. 71 i cytowane w nich orzeczenia). Nie ma również wątpliwości, iż dniem uiszczenia opłaty sądowej dokonanej za pomocą elektronicznego środka komunikacji jest dzień, w którym

polecenie przelewu, mające pokrycie na rachunku zleceniodawcy, zostało wprowadzone do serwera odbiorcy, w taki sposób, że bank mógł zapoznać się z jego treścią (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 127/03, OSNC 2005, nr 1, poz. 12; z dnia 22 kwietnia 2004 r., II CZ 38/04, OSNC 2005, nr 5, poz. 84; i z dnia 21 listopada 2013 r., III CZ 50/13, nie publ.).

Dołączonym do zażalenia dokumentem potwierdzającym dokonanie transakcji złożonej przez usługi bankowości elektronicznej (k. 153) powódka wykazała, że polecenie przelewu opłaty od apelacji na konto Sądu, skierowane do banku i umożliwiające mu zapoznanie się z jego treścią, wysłała w dniu 5 listopada 2014 r., a polecenie zostało zrealizowane przez bank w dniu 6 listopada 2014 r. Nie ma też wątpliwości, iż dokonując polecenia przelewu powódka miała pokrycie na swoim rachunku, skoro zostało ono następnego dnia zrealizowane przez bank. Rację ma, zatem skarżąca, iż Sąd Apelacyjny opierając się na dokumencie wystawionym przez księgowość tego Sądu (k. 104) pominął, że dla dochowania terminu do uiszczenia opłaty decydująca jest data złożenia przelewu w banku, a nie data uznania rachunku bankowego właściwego sądu. W konsekwencji wniosek Sądu Apelacyjnego, że opłata, która wpłynęła na rachunek Sądu w dniu 6 listopada 2014 r. jest spóźniona, nie był trafny, co doprowadziło do nieuzasadnionego zastosowania art. 373 w związku z art. 370 k.p.c.

Z przedstawionych względów, zaskarżone postanowienie należało uchylić na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.